

РЕШЕНИЕ

№ 2627

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 04.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Емилия Русинова, като разгледа дело номер **1726** по описа за **2012** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма] срещу Решение от 27.12.2011г. по н.а.х.д. № 12589/2011г. по описа на СРС, НО, 5 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-558/07.04.2011г., издадено от Зам. Председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на ЗК [фирма] на основание чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) са наложени десет имуществени санкции в размер по 1000 лева за нарушение на чл.317а, ал.3 от КЗ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска отмяна на решението. Касаторът твърди, че съдът не е обсъдил в цялост допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила от наказващия орган, който е нарушил разпоредбата на чл.52, ал.4 от ЗАНН. В АУАН не са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и законните разпоредби, които са били нарушени. Не е взето предвид обстоятелството, че дружеството се е намирало в обективна невъзможност да предостави исканата информация на КФН, тъй като са отнети сървърните конфигурации, на които е съхранявана информацията за сключените застрахователни договори. В подкрепа на изложеното са представени протоколи за претърсване и изземване от 10.02.2010г. На същия ден са запечатани и

работните помещения на двата адреса, от където са иззети сървърни конфигурации, като достъпът на служителите е ограничен. С писмо от 10.02.2010г. ЗК е уведомила КФН за възникналата ситуация. Достъпът до запечатаните помещения е осигурен с Постановление на СГП от 23.02.2010г., но сървърните конфигурации не са възстановени. С постановление от 29.06.2011г. и от 12.08.2011г. са върнати иззетите сървърни конфигурации. Застрахователните договори, описани в НП, независимо, че са сключени в периода между 23.03.2010г. и 10.06.2010г. са такива, които следва да бъдат въведени в информационната система паралелно с превъвеждане на сключените застрахователни договори преди 10.02.2010г. Освен това касаторът счита, че разпоредбата на чл.294, ал.1 от КЗ е относима само към тези застрахователи, които попадат в обхвата на чл.8, ал.1, т.2 от КЗ – застраховател от друга държава членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. ЗК [фирма] не е носител на така вмененото му задължение, тъй като не попада в приложното поле на чл.8, ал.1, т.2 от КЗ.

В съдебното заседание по делото касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуалния си представител намира жалбата за неоснователна и моли решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд, въз основа на събраните по делото доказателства правилно е установил фактическата обстановка, като е приел, че от името на ЗК [фирма] са били сключени десет застрахователни договора за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите през периода 23.03.2010г. – 10.06.2010г., за които от ЗК [фирма] е подадена информация - справки на електронния портал на КФН на 26.07.2010г. В периода от 25.02.2010г. до 03.06.2010г. застрахователят е продължавал да подава в КФН информация за сключени застрахователни договори. На 20.10.2010. е съставен акт за установяване на административно нарушение с описано нарушение представяне на информация за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите в периода след 46-ия ден включително от датата на тяхното сключване. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на застрахователя са наложени санкции в размер на по 1000 лева за всяко от десетте нарушения съгл. чл.317а, ал.3 КЗ.

От правна страна съдът е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни по смисъла на закона лица, съдържат необходимите реквизити. Ясно е описано извършеното от нарушителя административно нарушение от фактическа страна, като правилно е посочена и правната му квалификация. Според СРС безспорно се установява, че ЗК „Л. И. АД е извършил нарушенията по чл.317а,

ал.3 от Кодекса за застраховането. Съдът намира, че жалбоподателят е задължено лице за подаване на посочената информация, тъй като разпоредбата има предвид всички застрахователи, които предлагат задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, независимо дали са български или чуждестранни лица. От субективна страна деянието е извършено умишлено - нарушителят е знаел, че са сключени застрахователни договори, за които следва да представи информация в КФН и ги е представил със закъснение повече от 45 дни. За неоснователно е прието възражението, че е била налице обективна невъзможност за жалбоподателя да изпълни задължението си, тъй като по делото не се установяват по безспорен начин такива факти, а и се установява, че на 25.02.2010г., т.е. петнадесет дни, след като се твърди, че е възникнала невъзможността, дружеството е подавало в КФН информация за сключени договори.

Съгласно чл.218, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо, а разгледано по същество е неправилно и следва да се отмени.

Първоинстанционният съд не е обсъдил всички събрани доказателства, поради което е стигнал до грешния извод за наличие на умисъл и липса на фактическа невъзможност за застрахователя да представи в срок информацията за сключените в периода 23.03.2010г. – 10.06.2010г. десет застрахователни договора „Гражданска отговорност на автомобилистите“. С вх. № РГ-10-14-9 на 10.02.2010г. в КФН е постъпило заявление от Изпълнителния директор на [фирма], с което Комисията е уведомена, че дружеството няма да е в състояние да изпълнява задълженията си по КЗ да подава в указаните срокове информация за сключените полици по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на МПС“, поради провеждане на действия по разследване от органите на МВР. Допълнително към касационната жалба са приложени протокол за претърсване и изземване от 10.02.2010г. за иззети от Централното управление на [фирма] 17 броя сървърни конфигурации, Протокол за претърсване и изземване от същата дата, с който от К. С. на ЗК [фирма] са иззети находящите се там шест сървъра и двадесет и четири дискови масива, постановление за отваряне на двата офиса, от които е извършено изземването, постановление от 29.06.2011г. за връщане на част от иззетите сървъри от клон С., постановление от 12.08.2011г. за връщане на сървърните конфигурации, иззети от офис на [фирма], находящ се на [улица] [населено място]. Видно е от подробното описание на иззетите вещи в представените протоколи, че са били иззети не само сървърните конфигурации, но и персоналните компютърни конфигурации, открити в двата офиса на дружеството. С прокурорско постановление едва на 23.02.2010г. са снети печатите от двете претърсени помещения и е осигурен общ достъп до тях. Настоящата инстанция намира, че с изземването на всички компютри от офисите – централен и клон С., след 10.02.2010г. ЗК е била обективно лишена от възможността да осъществява нормално своята дейност, в това число да изпълнява точно и своевременно задълженията си по КЗ, като подава регулярно информацията за всички сключени на територията на цялата страна застрахователни договори. Обстоятелството, че в периода 25.02.2010г. - 03.06.2010г. има инцидентно подаване на информация за някои договори не опровергава този извод, а потвърждава факта, който се подкрепя и от изпратените до КФН писма, че

застрахователят е положил усилия за възстановяване на базата си данни и при налична информация, своевременно е изпълнявал задължението си по чл. 294, ал.1 и ал.4 от КЗ. Ето защо, наведените от касатора доводи за обективна невъзможност са основателни. В периода, когато са сключени застрахователните договори, предмет на нарушението, застрахователят е бил в обективна невъзможност да обработва своевременно информацията и да уведомява КФН. Дружеството е положило усилия да възстанови информационната си система, след което на 26.07.2010г. е подало информацията до КФН. Задължението по КЗ е изпълнено със закъснение по причини, които са извън волята на санкционираното лице, за отстраняването на които то е предприело необходимите действия.

Възражението за неприложимост на чл.294, ал.1 от КЗ по отношение на ЗК [фирма], което е със седалище в страната е неоснователно, но това не променя крайния изход от делото.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XII КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 27.12.2011г. по н.а.х.д. № 12589/2011г. по описа на СРС, НО, 5 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-558/07.04.2011г., издадено от Зам. Председателя на Комисията за финансов надзор, с което на ЗК [фирма] на основание чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) са наложени десет имуществени санкции в размер по 1000 лева за нарушение на чл.317а, ал.3 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.